

תפילות בבית העלמין



נוסח עדות מזרח

תפילות אלו נאמרות בכל עליה לקבר, כגון: שבעה, שלושים ויום השנה.

אם לא היה בבית העלמין 30 יום יאמר:

"אתה גבור לעולם אדני מתיה מתים אתה רב להושיע מכלכל חיים בחדסד מתיה מתים ברחמים רבים סומך נוכלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה אדני אלהינו מלך העולם אשר יצר אתכם בדיו וזן אתכם בדיו וכלכל אתכם בדיו והמית אתכם בדיו ויודע מספר כלכם והוא עתיד להחיותכם ולקים אתכם בדיו ברוך אתה אדני מתיה המתים".

כשמגיע לקבר ישים יד שמאל ויאמר:

"וְנֶחֱךְ אֲדָנִי תַמִּיד וְהַשְׁבִּיעַ בַּצְחָחוֹת נִפְשֶׁךְ וַעֲמַמְתִּיךָ יְחַלִּץ וְהִיִּית כְּגֹן רוּחַ וּכְמוֹצֵא מַיִם אֲשֶׁר לֹא יִכְבּוּ מִימָיו. וְגֵנוּ מִמֶּךָ כְּרוֹבוֹת עוֹלָם מוֹסִידִי דוֹר וָדוֹר תִּקְוָם וּקְרֵא לְךָ גֹּדֶר פָּרָץ מִשְׁכַּב נְתִיבוֹת לְשֹׁכֵת. תִּשְׁכַּב בְּשָׁלוֹם וְתִישָׁן בְּשָׁלוֹם עַד בֹּא מִנְחָם מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם".

ויש מוסיפים:

"יהי רצון שתהא מנוחתו של פלוני בן פלוני בכבוד וזכותו יעמוד לי".

ונוהגים לומר 7 מזמורי תהילים שהם:

פרק ק"ג:

"וְרַגְנִי צְדִיקִים בְּאֲדָנִי לְיוֹשְׁרִים נָאֹה תַהֲלֶה: הוֹדוּ לְאֲדָנִי בְּכִנּוֹר בִּנְבֵל עֲשׂוֹר זְמִרוֹ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר תְּהֵשׁ הִיטִיבוּ נָגֶן בַּתְּרוּעָה: כִּי יֵשֶׁר דְּבַר אֲדָנִי וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאִמּוֹנָה: אֱהַב צִדְקָה וּמִשְׁפָּט חֹסֵד אֲדִנִּימְלָאֵה הָאָרֶץ: בְּדַבֵּר אֲדָנִי שְׁמַיִם נִעְשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צִבְאָם: כִּנֹּס בְּנֵד מַיִם תִּים נֶתַן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ מְאֹדִנִי כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגְוֹרוּ כָּל יִשְׁבֵי תֵבֵל: כִּי הוּא אֱמֹר וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד:אֲדָנִי הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת אֲדָנִי לְעוֹלָם תַּעֲמֵד מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לָדוֹר וָדוֹ: אֲשֶׁרִי הִגִּיו אֲשֶׁר אֲדָנִי אֱלֹהֵיו הָעַם בָּחַר לִנְחָלָה לוֹ: מִשְׁמַיִם הִבִּיט אֲדָנִי רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם: מִמְּכוֹן שִׁבְתָּו הִשְׁגִּית אֶל כָּל יִשְׁבֵי הָאָרֶץ: הִיצֵר יַחַד לָבָם הִמְבִּיז אֶל כָּל מַעֲשִׂיהֶם: אִין הִמְלֵךְ נוֹשָׁע בָּרַב חַיִל גָּבוֹר לֹא יִנָּצַל בָּרַב כַּחַּ: שָׁקֵר הִסּוֹס לַתְּשׁוּעָה וּבְרַב חֵילוֹ לֹא יִמְלֹט: הִנֵּה עֵין אֲדָנִי אֵל יִרְאִיו לִמְחִילִים לַחֲסֹד: לַהֲצִיל מִמּוֹת נַפְשָׁם וּלְחִיּוֹתָם בְּרָעַב: נִפְשָׁנו חֲתָה לְאֲדָנִי עֲזָרוֹ וּמִגִּנָּנוּ הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לְבַנּוֹ כִּי בָשָׂם קֹדְשׁ בְּטָחָנוּ: יְהִי חֲסִדֶךָ אֲדָנִי עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ".

פרק ט"ז:

"מִכְתָּם לָדוֹד שְׁמִרְנֵי אֵל כִּי חֲסִיתִי לָךְ: אִמְרַת לְאֲדָנִי אֲתָה טוֹבַתִּי בַל עֲלִיךְ: לְקוֹדְשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הִמָּה וְאֲדִירִי כָּל חֲפָצֵי בָם: יִרְבוּ עֲצָבוֹתָם אַחֵר מִקֵּרוֹ בַּל אֲסִיר נִסְכִּיהֶם מִדָּם וּבַל אֲשֵׁא אֶת שְׁמוֹתָם עַל שְׁפָתִי: אֲדָנִי מִנֵּת חֲלָקִי וְכוֹסִי אֶתָּה תוֹמִיר גּוֹדְלִי: חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בְּנַעֲמִים אֵר נִחַלַת שְׁפָרָה עָלַי: אֲבָרַךְ אֶת אֲדָנִי אֲשֶׁר יַעֲצִנִי אֶף לִילוֹת יִסְרוֹנִי כְּלוּיֹת: שׁוּתִי אֲדָנִי לִגְדִי תַמִּיד כִּי מִימִינִי בַל אֲמוֹט: לָכֵן שִׁמַּח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אֶף בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לְבָטָח: כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל לֹא תֵתֵן חֲסִידֶךָ לְרֹאוֹת שַׁחַת: תוֹדִיעֵנִי אֵרַח חַיִּים שֶׁבַע שְׁמֹחוֹת אֶת פְּנִיךָ נַעֲמוֹת בִּימִינֶךָ נֹצַח".

פרק י"ז:

"תִּפְלָה לָדוֹד שְׁמַעָה אֲדָנִי צִדָּק הַקְּשִׁירָה רִנָּתִי הַאֲזִינָה תִּפְלָתִי בְּלֹא שְׁפָתִי מִרְמָה: מִלִּפְנֵיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תִּחְזִינָה מִיִּשְׁרָיִם: בְּחִנֵּת לְבִי פָדֶךְתָּ לִלְלָה צְרַפְתָּנִי בַל תִּמָּצֵא זְמַתִּי בַּל יַעֲבֹר פִּי: לַפְעֻלוֹת אָדָם בְּדַבֵּר שְׁפָתֶיךָ אֲנִי שְׁמַרְתִּי אֲרוּחוֹת פְּרִיץ: תִּמְכֵּן אֲשֶׁרִי בְּמַעְגְלוֹתֶיךָ בַּל נָמוּטוּ פַעְמָיִ: אֲנִי קְרֵאתֶיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אָזְנוֹךָ לִי שִׁמַּע אִמְרָתִי: תִּפְלָה חֲסִידֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִמַּתְקוּמָמִים בִּימִינֶךָ: שְׁמִרְנִי כֹאִישׁוֹן בַּת עֵין בָּצַל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירוּנִי: מִפְּנֵי רָשָׁעִים זֹו שְׁדוּנִי אִיבִי בְּנִפְשִׁי יִסְפּוּ עָלַי: חֲלַבְמוֹ סָגְרוּ פִּימוֹ דִּבְרוּ בְּגִאוֹת: אֲשִׁירוּ עִתָּה סִבְבוּנוּ עֵינֵיהֶם יִשְׁתִּיו לְנִטוֹת בָּאָרֶץ: דְּמִינוּ בְּאֶרֶיָּה יִכְסּוּף לִטְרוֹ וּכְכִפִּיר יִשֵּׁב בְּמִסְתָּרֵים: קוּמָה אֲדָנִי קִדְמָה פָּנָיו הִכְרִיעָהוּ פִּלְטָה נַפְשִׁי מִרָשָׁע חֲרַבְךָ: מִמַּתִּים יָדְךָ אֲדָנִי מִמַּתִּים מִחֲלָד חֲלָקָם בַּחֲיִים וְצַפּוֹנֶךָ תִּמְלֵא בְטָנָם יִשְׁבְּעוּ בְּגִים וְהִנִּחוּ יִתְּנָם לְעוֹלָלֵיהֶם: אֲנִי בְּצִדָּק אֲחִיזה פְּנִיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהִקְצִי תַמוּנָתְךָ".

פרק ע"ב:

"לִשְׁלֹמָה אֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ לְמַלְךְ תוֹ וְאֲדַכְתָּךְ לְבוֹ מֶלֶךְ: יָדִיו עִמָּךְ בְּצִדָּךְ וְעֲנִיִּיךָ בְּמִשְׁפָּט: יִשְׂאוּ הָרִים שְׁלוֹם לָעָם וּגְבָעוֹת בְּצִדְקָה: יִשְׁפֹּט עֲנִי עָם יוֹשִׁיעַ לְבָנֵי אֲבִיוֹן וְיִדְכֵּא עוֹשֶׁךְ: יִירָאוּךָ עַם שִׁמְשׁ וּלְפָנֵי יָרֵחַ דוֹר וָדוֹרִים: יִרְדַּ כְּמָטָר עַל גַּז כְּרִיבִים זֹרוֹיִר אָרֶץ: יִפְרוּ בְּקִמּוֹי צִדִּיק וְרַב שְׁלוֹם עַד בְּלִי יָרֵחַ: וַיִּרְדַּ מַּיִם עַד יָם וּמִנְהָר עַד אֶפְסֵי אָרֶץ: לִפְנָיו יִכְרַעוּ צִיִּים וְאִלְבִּיז עֹפֹר יִלְחַכּוּ: מַלְכִּי תִרְשִׁישׁ וְאִיִּים מִנְּחָה יִשִּׁיבוּ מַלְכִּי שָׂבֵא וְסָבֵא אֲשֶׁכֶּר יִקְרִיבוּ: וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ כָּל מַלְכִּים כָּל גּוֹיִם יַעֲבֹדוּהָ: כִּי יֵצִיל אֲבִיוֹן מִשׁוֹעַ וְעֵנִי וְאִין עֲזֹר לוֹ: יִחַס עַל דַּל וְאֲבִיוֹן וְנִפְשׁוֹת אֲבִיוֹנִים יוֹשִׁיעַ: מִתּוֹךְ וּמִחֲסִם יִגְאֵל נַפְשָׁם וַיִּיָּקֶר דָּמָם בְּעֵינָיו: וַיַּחַ וַיִּתֵּן לוֹ מִזֶּהֱבַ שָׂבֵא וַיִּתְּפַלֵּל בְּעַדוֹ תַמִּיד כָּל הַיּוֹם יִבְרַכְנָהּ: יְהִי פֶסֶת בֵּר בָּאָרֶץ בְּרֹאשׁ הָרִים יִרְעַשׂ כִּלְכָּנוֹן פְּרִיו וַיִּצְיֹא מַעִיר כַּעֲשָׂב הָאָרֶץ: יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם לִפְנֵי שִׁמְשׁ יִגּוֹן שְׁמוֹ וַיִּתְּבָרְכוּ בוֹ כָּל גּוֹיִם יִאֲשֻׁרוּהָ: בְּרוּךְ אֲדָנִי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבָדוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אֲמוֹ וְאָמוֹ: כָּלוּ תַּפְלוֹת דָּוִד בֶּן יִשִּׁי".

פרק צ"א:

"יֵשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלֵיוֹן בָּצַל שְׁדֵי יִתְלוֹנוּ: אִמְרוּ לְאֲדָנִי מַחֲסִי וּמַצֻּדְתִּי אֱלֹהֵי אֲבָטָח בּוֹ: כִּי הוּא יֵצִילֵךְ מִפֶּחַ יְקוֹשׁ מִדְּבַר הַוּוֹת: בְּאֲבָרְתוֹ יִסְדֵּךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תַּחֲסֶה צִנָּה וּסְחָרָה אֲמַתּוֹ: לֹא תִירָא מִפְּחַד לִלְלָה מַחֲץ יַעֲוֹר יוֹמָם: מִדְּבַר בֹּאֲפֵל יִהְלֵךְ מִקְטֵב יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצָּדָךְ אֵלָף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יָגֹשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַּבִּיט וְשַׁלַּמַת רָשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אֶתָּה אֲדָנִי מַחֲסִי עֲלִיוֹן שְׁמַת מַעֲוֹנָךְ: לֹא תִאָּנֶה אֵלֶיךָ רָעָה וְיִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאֶהָלָךְ: כִּי מִלְּאֲכֹיו יִצְוָה לָךְ לִשְׁמֹרֶךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפִּים יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן תִּגַּף בְּאֶבֶן וְגִלְגֹּל: עַל שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמַס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חֲשַׁק וְאֶפְלָטָהוּ אֲשַׁנְבְּהוּ כִּי יַדַּע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עֲמוֹ אֲנִכִּי בְּצָרָה אֲחַלְצָהוּ וְאֲכַבְּדָהּ: אֲרַךְ יָמִים אֲשַׁבְּעִיהוּ וְאֶרְאוּהוּ בִישׁוּעָתִי".

פרק ק"ד:

"בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת אֲדָנִי אֲדָנִי אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מֵאֹד הוֹד וְהֶדָר לְבָשֶׁת: עֲטָה אוֹר כִּשְׁלֹמָה נוֹטֶה שְׁמַיִם כְּיִרְעָה: הַמְּקַרָּה בְּמַיִם עֲלִיוִיתָיו הַשֵּׁם עֲבִים וְכוֹבֵנוּ הַמְּהַלֵּךְ עַל כְּנָפֵי רוּחַ: עֲשֵׂה מִלְּאֲכָיו רֹחוֹת מִשְׁרָתִיו אֵשׁ לַהֵט: יִסֵּד אָרֶץ עַל מַכּוֹנֶיהָ בַּל תִּמּוֹט עוֹלָם וָעַד: תַּהוֹם כִּלְבוּשׁ כִּסִּיתוֹ עַל הָרִים יַעֲמִדוּ מַיִם: מִן גִּצְתֶּךָךָ יִנוֹסוּן מִן קוֹל רַעֲמָךָ יִחַפּוּנוּ: יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ בְּקַעֲוֹת אֵל מִקּוֹם זֶה יִסְדֹּתָ לָהֶם: גְּבוּל שְׁמַת בַּל יַעֲבֹרוּ בַּל יִשְׁבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ: הַמְשַׁלַּח מַעֲרִינִים בְּנִחָלִים בֵּין הָרִים יִהְלִכוּ: יִשְׁקוּ כָּל חִיתֵי שָׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צִמָּאָם: עֲלִיהֶם עוֹר הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן מִבּוֹן עֲפָאִים יִתְּנוּ קוֹל: מִשְׁקָה הָרִים מַעֲלִיוֹתָיו מִפְּרִי מַעֲשִׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ: מַצְמִיחַ חֲצִיר לְבַהֲמָה וְעוֹשֵׁב לַעֲבֹדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ: וַיִּין וְשִׁמַּח לְכָב אֲנוֹשׁ לַהֲצִיחַל פָּנִים מִשְׁקוֹ וּלְחֶם לְכָב אֲנוֹשׁ יִסְעֵד: יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי אֲדָנִי אֲרָזִי לְכָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע: אֲשִׁיר שֵׁם צַפְרִים וְקַנְנֵי חֲסִידָה בְּרוּשִׁים בִּיתָה: הָרִים הִגְבְּהִים לִיעֲלִים סְלָעִים מַחֲסֶה



לִשְׁפָנִים: עֲשֵׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים שִׁמְשׁ יַדַּע מְבֹאוֹ: תִּשְׁתַּח חֲשָׁךְ וַיְהִי לִלְלָה בּוֹ תִרְמַשׁ כָּל חִיתוֹ יַעַר: הַכְּפִירִים שְׂאָגִים לִשְׁרָף וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלָם: תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאָסְפוּ וְאֵל מַעֲוֹנָתָם יִרְבְּצוּ: יֵצֵא אָדָם לְפָעֳלוֹ וּלְעִבְדַּת עַד יַעֲרֹב: מִה רַבּוּ מַעֲשִׂיךָ אֲדָנִי כָּלָם בְּחֻכְמָה עֲשִׂית מְלֹאֵה הָאָרֶץ כְּנִינָךְ: זֶה הַיָּם גְּדוֹל וְרוּחַב יָדִים שֵׁם רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר חַיּוֹת קִטְנוֹת עִם גְּדֻלוֹת: שֵׁם אֲנִינוֹת יִהְלִכוּ לִוְתָּן זֶה יִצְרַת לִשְׁחַק בּוֹ: כָּלָם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ לַתַּת אֲכָלָם בַּעֲתָה: תֵּתֵן לָהֶם לִיקָטוֹן תַּפְתָּח יָדְךָ יִשְׁבְּעוּן טוֹב: תַּסְתִּיר פְּנִיךָ יִבְהִילוּן תַּסִּף רוּחָם יִגְעוּנוּ וְאֵל עֲפָרָם יִשׁוּבוּ: תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן וְתַחֲדַשׁ פְּנִי אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד אֲדָנִי לְעוֹלָם יִשְׁמַח אֲדָנִי בְּמַעֲשָׂיו: הַמְבִיט לְאָרֶץ וְתִרְעַד יַגַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנּוּ: אֲשִׁירָה לְאֲדָנִי בְּתִי אֲמַנָּה לֹאֵלֹהִי בְּעוֹדִי: יַעֲרַב עָלָיו שִׁיחִי אֲנִכִּי אֲשַׁמַּח בְּאֲדָנִי: יִתְמוּ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ וְרָשָׁעִים עוֹד אִינָם בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת אֲדָנִי הִלְלוּ יְהִ".

פרק ק"ל:

"שִׁיר הַפְּעֻלוֹת מִמַּעֲמָקִים קְרֵאתֶיךָ אֲדָנִי: אֲדָנִי שְׁמַעָה בְּקוֹלִי תַהֲיִינָה אֲזִנֶיךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחְנוּנִי: אִם עֲנוּתוֹת תִּשְׁמָר יֶה אֲדָנִי מִי יַעֲמֵד: כִּי עִמָּךְ הַסְלִיחָה לְמַעַן תִּנָּרֵא: קוּיִתִּי אֲדָנִי קוּתָּה נַפְשִׁי וּלְדַבְּרוֹ הוֹחֻקְתִּי: נַפְשִׁי לֹאֲדָנִי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל אֲדָנִי כִּי עִם אֲדָנִי הַחֲסִד וְהִרְבָּה עֲמוֹ פְּדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנֵתָיו".

אחר כך אומרים אותיות שמה/ה הפרטי של המנוחה/ה לפי הקטעים מתוך מזמור קי"ט:

א שרי תמימי דרך ההלכים בתורת אדני:

אשרי נצרי עדתיו בכל לב ודרשוהו:

אף לא פָּעֵלוּ עוֹלָה בְּדִרְכָּיו הַלְכוּ:

אתה צויתָה פְּסֻדִיךָ לִשְׁמֵר מֵאֹד:

אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך:

אֵץ לֹא אֲבֹשׁ בְּהִבְטִי אֵל כָּל מַצּוֹתֶיךָ:

אודך בִּישׁר לְכָב בְּלָמְדִי מִשְׁפָּטִי צִדְקָה:

את חֲסִידְךָ אֲשִׁמֵּר אֵל תַּעֲזֹבֵנִי עַד מֵאֹד:

ב מה יִזְכֶּה נַעַר אֶת אֲרוּחוֹ לִשְׁמֵר כְּדָרְךָ:

בְּכָל לְבִי דְרֹשְׁתִּיךָ אֵל תִּשְׁגֵּנִי מִמַּצּוֹתֶיךָ:

בְּלִבִּי צִנְתָּנִי אִמְרַתְךָ לְמַעַן לֹא אֲחַטָּא לָךְ:

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדָנִי לְמִדְנֵי חֲסִידְךָ:

בִּשְׁפָתִי כֹל מִשְׁפָּטִי פִּיךָ:

בְּדָרְךָ עֲדוֹתֶיךָ שִׁשְׁתִּי כָעַל כָּל הוּן:

בַּפִּקְדוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה וְאֲבִישָׁה אֲרוּחְתֶיךָ:

בַּחֲקִיתֶיךָ אֲשַׁתַּעֲשֹׂע אֵל אֲשַׁכַּח דְּבָרְךָ:

ג מל על עֲבֹדְךָ אֲחִיָּה וְאֲשַׁמְרָה דְּבָרְךָ:

גֵּל עֵינִי וְאֲבִישָׂה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרַתְךָ:

גֵּר אֲנִכִּי בָאָרֶץ אֵל תִּסְתַּר מִמֶּנִּי מַצּוֹתֶיךָ:

גִּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל עַת:

גַּעֲרַת דִּידִים אֲרוּרִים הַשְׁגִּים מִמַּצּוֹתֶיךָ:

גֵּל מַעֲלִי חֲרָפָה וְכֹחַ בִּי עֲדוֹתֶיךָ נִצָּרְתִּי:

גַּם יִשְׁבוּ שָׂרִים בִּן נִדְבָרוֹ עֲבֹדְךָ יִשִּׁים בַּחֲסִידְךָ:

גַּם עֲדוֹתֶיךָ שֶׁשְׁשָׁעִי אֲנִשִּׁי עֲצַתִּי:



ד , בָּקָה לַעֲפֹר נִפְשֵׁי חַיִּי כְּדָרְךָ:

דְּרָכִי סִפְרָתִי וּתְעַנֵּנִי לַמְדִּנִּי חֲסִיד:

דָּרָךְ פִּקּוּדֶיךָ הַבִּינִנִי וְאַשִׁיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ:

דִּלְפָּה נִפְשִׁי מִתּוֹנָה קִימִנִי כְּדָרְךָ:

דָּרָךְ שְׁקֵר הִסּוּר מִמִּנִּי וּתְנוּרָתְךָ חֲנִינִי:

דָּרָךְ אֲמוּנָה בְּחִרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שׁוֹיִתִּי:

דְּבַקְתִּי בַעֲדוֹתֶיךָ אֲדִנִּי אֶל תְּבִישָׁנִי:

דָּרָךְ מִצּוֹתֶיךָ אֲרוּץ כִּי תִרְחִיב לְבִי:

ה , רִנֵּי אֲדִנִּי דָרָךְ חֲסִיד וְאַצְרָנָה עֶקֶב:

הַבִּינִנִי וְאַצְרָה תּוֹרָתְךָ וְאַשְׁמְרָנָה בְּכָל לֵב:

הִדְרִיכִנִי בְּנִתִיב מִצּוֹתֶיךָ כִּי בּוֹ חֲפָצְתִּי:

הֵט לְבִי אֶל עֲדוֹתֶיךָ וְאַל אֶל בָּצַע:

הַעֲבֹר עֵינִי מִרְאוּת שׁוֹא בְּדָרְךָ חַיִּינִי:

הִסֵּם לַעֲבֹדְךָ אִמְרָתְךָ אֲשֶׁר לִירְאָתְךָ:

הַעֲבֹר חֲרָפְתִּי אֲשֶׁר יִגְרָתִי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים:

הִנֵּה תִּאֲבָתִי לִפְסָדֶיךָ בַּצִּדְקָתְךָ חַיִּינִי:

ו , יִבְאִנִּי חֲסִדְךָ אֲדִנִּי תִשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתְךָ:

וְאַעֲנֶה חֲרָפִי דָבָר כִּי בְטַחְתִּי בְּדָרְךָ:

וְאַל תַּצַּל מִפִּי דְבַר אֶמֶת עַד מָאֵד כִּי לִמְשַׁפֵּט יִחְלָתִי:

וְאַשְׁמְרָה תּוֹרָתְךָ תְּמִיד לַעֲוֹלָם וָעַד:

וְאַתְּהִלֵּךְ בְּרִחְבָּה כִּי פִקּוּדֶיךָ דָּרָשְׁתִּי:

וְאַדְבַּרְהָ בַעֲדוֹתֶיךָ נֶגֶד מַלְכִּים וְלֹא אֲבוֹשׁ:

וְאַשְׁתַּעֲשַׁע בַּמִּצּוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי:

וְאַשֵׁא כְּפִי אֶל מִצּוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי וְאַשִׁיחָה בְּחֻסֶּיךָ:

ז , כִּר דָּבָר לַעֲבֹדְךָ עַל אֲשֶׁר יִחְלַתִּנִּי:

זֹאת נִחְמַתִּי בַעֲנִי כִּי אִמְרָתְךָ תִּתֵּנִי:

זִדִּים הִלִּיצִנִי עַד מָאֵד מִתּוֹנָתְךָ לֹא נָטִיתִי:

זִכְרָתִי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם אֲדִנִּי וְאַתָּנִחֵם:

זִלְעָפָה אֲחֻזָּתִנִּי מִרְשָׁעִים עֲלִבִי תוֹרָתְךָ:

זְמֵרוֹת הָיוּ לִי חֻסִּיךָ בְּבֵית מִגּוּרִי:

זִכְרָתִי בְלִילָה שָׁמַךְ אֲדִנִּי וְאַשְׁמְרָה תּוֹרָתְךָ:

זֹאת הִיִּתָּה לִי כִּי פִקּוּדֶיךָ נִצְרָתִי:

ח , לָקִי אֲדִנִּי אִמְרָתִי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ:

חֲלִיתִי פִּנְיֶיךָ בְּכָל לֵב חֲנִינִי כְּאִמְרָתְךָ:

חִשְׁבִּיתִי דְרָכֶי וְאַשִׁיבֶיךָ רִגְלִי אֶל עֲדוֹתֶיךָ:

חִשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהֲמַהְתִּי לִשְׁמֹר מִצּוֹתֶיךָ:

חֲבִלִי רָשָׁעִים עֲדִנִּי תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:

חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לַהֲדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפָּטִי צִדְקָךָ:

חֲבֵר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יִרְאוּךָ וּלְשִׁמְרֵי פִקּוּדֶיךָ:

חֲסִדְךָ אֲדִנִּי מִלֵּאָה הָאָרֶץ חֲסִיד לַמִּדְנִי:

ט , בְּ עֲשִׂית עִם עֲבֹדְךָ אֲדִנִּי כְּדָרְךָ:

טוֹב טַעַם וְדַעַת לַמִּדְנִי כִּי בַּמִּצּוֹתֶיךָ הָאֵמֶנֶתִי:

טָרָם אֲעֲנֶה אֲנִי שִׁגְג וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שְׁמֹרְתִי:

טוֹב אַתָּה וּמֵטִיב לַמִּדְנִי חֻסֶּיךָ:

טָפְלוֹ עָלִי שְׁקֵר זִדִּים אֲנִי בְּכָל לֵב אֲצַר פִּקּוּדֶיךָ:

טָפַס כַּחֲלָב לִבִּם אֲנִי תּוֹרָתְךָ שַׁעֲשַׁעְתִּי:

טוֹב לִי כִּי עֲנִיתִי לְמַעַן אֲלַמֵּד חֻסֶּיךָ:

טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וְכֶסֶף:

י , דִּיךְ עֲשׂוֹנִי וַיְכַוְנֵנוּנִי הַבִּינִנִּי וְאַלְמָדָה מִצּוֹתֶיךָ:

יִרְאִיךָ יִרְאוּנִי וַיִּשְׁמַחוּ כִּי לְדָרְךָ יִחְלָתִי:

יִדְעַתִּי אֲדִנִּי כִּי צִדֵּק מִשְׁפָּטֶיךָ וְאַמוּנָה עֵנִיתִנִּי:

יְהִי נָא חֲסִדְךָ לְנַחֲמִנִי כְּאִמְרָתְךָ לַעֲבֹדְךָ:

יִבְאוּנִי רַחֲמֶיךָ וְאַחִיָּה כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשַׁעִי:

יִבְשׂוּ זִדִּים כִּי שְׁקֵר עוֹתוּנִי אֲנִי אֲשִׁיחַ בַּפִּקּוּדֶיךָ:

יִשׁוּבוּ לִי יִרְאִיךָ וַיִּדְעִי עֲדוֹתֶיךָ:

יְהִי לְבִי תָמִיד בְּחֻסֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ:

כ , לָתֶה לַתִּשְׁוּעָתְךָ נִפְשִׁי לְדָרְךָ יִחְלָתִי:

כָּלוּ עֵינֵי אֲמוֹנָתְךָ לֹאִמֹר מִתִּי תִנְחַמֵּנִי:

כִּי הִיִּיתִי כְּנֹאֵד בְּקִיטוֹר חֻסֶּיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:

כַּמָּה יָמִי עֲבֹדְךָ מִתִּי תַעֲשֶׂה בְרָדְפִי מִשְׁפָּט:

כָּרוּ לִי יָדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כִתּוּרָתְךָ:

כָּל מִצּוֹתֶיךָ אֲמוּנָה שְׁקֵר רָדְפוּנִי עֲזַרְנִי:

כַּמַּעַט כָּלוּנִי בְּאָרֶץ וְאַנִּי לֹא עֲזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ:

כַּחֲסִדְךָ חַיִּינִי וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ:

ל , עוֹלָם אֲדִנִּי דְּרָךְךָ נֶצֶב בְּשָׁמַיִם:

לִדְר וְדֹר אֲמוֹנָתְךָ כּוֹנֶנֶת אֶרֶץ וּתְעַמַּד:

לְמִשְׁפָּטֶיךָ עֲמַדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ:

לִוְלִי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשַׁעִי אֲזָ אֲבִדְתִּי בַעֲנִי:

לַעֲוֹלָם לֹא אֲשַׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתִנִּי:

לָךְ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ דָּרָשְׁתִּי:

לִי קוֹו רָשָׁעִים לֹאִבְדִּנִי עֲדוֹתֶיךָ אֲתַבּוּנוּ:

לְכָל תַּכְלָה יִרְאִיתִי קוֹץ רִחְבָּה מִצּוֹתְךָ מָאֵד:

מ , הָ אֶהְבֵּתִי תּוֹרָתְךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׁיחְתִּי:

מֵאִיבִי תַחֲכַמֵּנִי מִצּוֹתְךָ כִּי לַעֲוֹלָם הִיא לִי:

מִכָּל מַלְמַדִּי הִשְׁכַּלְתִּי כִּי עֲדוֹתֶיךָ שִׁיחָה לִי:

מִקְנָיִם אֲתַבּוּנוּ כִּי פִקּוּדֶיךָ נִצְרָתִי:

מִכָּל אֲרוֹחַ רָע כְּלֹאֲתִי רִגְלִי לְמַעַן אֲשַׁמֹּר דְּבָרְךָ:

מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי אַתָּה הוֹרַתִּנִּי:

מִה נִמְלָצוּ לַחֲכִי אִמְרָתְךָ מִדְּבַשׁ לִפִּי:

מִפִּקּוּדֶיךָ אֲתַבּוּנוּ עַל כּוֹ שְׁנֹאתִי כָּל אֲרוֹחַ שְׁקֵר:

נ , רִ לְרִגְלִי דְּרָךְךָ וְאוֹר לְנִתְיָבְתִּי:

נִשְׁבַּעְתִּי וְאַקִּימָה לִשְׁמֹר מִשְׁפָּטִי צִדְקָךָ:

נַעֲנִיתִי עַד מָאֵד אֲדִנִּי חַיִּינִי כְּדָרְךָ:

נִדְבוֹת פִּי רָצָה נָא אֲדִנִּי וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמִּדְנִי:

נִפְשִׁי בְכַפִּי תְּמִיד וּתּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:

נִתְּנוּ רָשָׁעִים פֶּחַ לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תַעֲתִיתִי:

נִחְלַתִּי עֲדוֹתֶיךָ לַעֲוֹלָם כִּי שָׁשׂוּ לְבִי הִמָּה:

נָטִיתִי לְבִי לַעֲשׂוֹת חֻסֶּיךָ לַעֲוֹלָם עֶקֶב:

ס , עֲפִים שְׁנֹאתִי וּתּוֹרָתְךָ אֶהְבֵּתִי:

סִתְרִי וּמִגִּנִּי אֶתָּה לְדָרְךָ יִחְלָתִי:

סוּרוּ מִמִּנִּי מִרְעִים וְאַצְרָה מִצּוֹת אֱלֹהֵי:

סִמְכַנִּי כְּאִמְרָתְךָ וְאַחִיָּה וְאַל תְּבִישֵׁנִי מִשְׁבָּרִי:

סַעֲדִנִי וְאַשְׁעֶה וְאַשְׁעֶה בְּחֻסֶּיךָ תְּמִיד:

סִלִּיתִי כָּל שׁוּגִים מִחֻסֶּיךָ כִּי שְׁקֵר תִּרְמִיתֵם:

סִגִּים הַשְׁבַּת כָּל רְשָׁעִי אֶרֶץ לָכוּ אֶהְבֵּתִי עֲדוֹתֶיךָ:

סָמַר מִפְּחָדְךָ בְּשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יִרְאתִי:

ע , שִׁיתִי מִשְׁפָּט וְצִדֵּק כָּל תַּנְיַחִנִּי לַעֲשָׂקִי:

עֲרַב עֲבָדְךָ לְטוֹב אֶל יַעֲשֻׁקֵּנִי זִדִּים:

עֵינִי כָלוּ לִישׁוּעָתְךָ וּלְאִמְרַת צִדְקָךָ:

עֲשֵׂה עִם עֲבָדְךָ כַּחֲסִדְךָ וְחֻסֶּיךָ לַמִּדְנִי:

עֲבֹדְךָ אֲנִי הַבִּינִנִּי וְאַדְעָה עֲדוֹתֶיךָ:

עַתָּה לַעֲשׂוֹת לְאֲדִנִּי הִפְרוּ תּוֹרָתְךָ:

עַל כּוֹ אֶהְבֵּתִי מִצּוֹתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז:

עַל כּוֹ כָּל פִּקּוּדֵי כָל יִשְׂרָתִי כָּל אֲרוֹחַ שְׁקֵר שְׁנֹאתִי:

פ , לֹאוֹת עֲדוֹתֶיךָ עַל כּוֹ נִצְרָתֵם נִפְשִׁי:

פִּתַּח דְּבָרֶיךָ יֹאִיר מִבּוֹן פְּתִיִּים:

פִּי פִּעֲרָתִי וְאַשְׁאָפָה כִּי לַמִּצּוֹתֶיךָ יֶאֱבַתִּי:

פִּנָּה אֵלִי וְחֲנִנִי כַּמִּשְׁפָּט לֹאִהְבִי שָׁמַךְ:

פַּעֲמֵי הֵכוּ כְּאִמְרָתְךָ וְאַל תִּשְׁלַט בִּי כָּל אָוֶן:

פִּדְנִי מִעַשֶׁק אָדָם וְאַשְׁמְרָה פִּקּוּדֶיךָ:

פִּנְיֶיךָ הָאֵר עֲבֹדְךָ וּלְמִדְנִי אַתָּה חֻסֶּיךָ:

פִּלְגִי מִיָּם יִרְדּוּ עֵינֵי עַל לֹא שְׁמֹרוּ תּוֹרָתְךָ:

צ , דִּיק אַתָּה אֲדִנִּי וְיִשְׁר מִשְׁפָּטֶיךָ:

צִוִּית צִדֵּק עֲדוֹתֶיךָ וְאַמּוּנָה מָאֵד:

צִמְתַּתִּנִּי קִנְיָתִי כִּי שָׁכַחוּ דְּבָרֶיךָ צָרִי:

צִרְפָּה אִמְרָתְךָ מָאֵד וּעֲבָדְךָ אֶהְבֵּתִי:

צַעֲרִי אֲנֹכִי וְנִזְכָּה פִּקּוּדֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:

צִדְקָתְךָ צִדֵּק לַעֲוֹלָם וּתּוֹרָתְךָ אֶמֶת:

צַר וּמְצוֹק מִצָּאוּנִי מִצּוֹתֶיךָ שַׁעֲשַׁעִי:

צִדֵּק עֲדוֹתֶיךָ לַעֲוֹלָם הַבִּינִנִּי וְאַחִיָּה:

ק , רֹאֲתִי בְּכָל לֵב עֲנִנִי אֲדִנִּי חֻסֶּיךָ אֲצִרָה:

קִרְאָתֶיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹתֶיךָ:

קִדְמַתִּי בִנְשׁוֹךְ וְאַשׁוּעָה לְדָרְךָ יִחְלָתִי:

קִדְמוּ עֵינֵי אֲשִׁמְרוֹת לִשְׁחִי בְּאִמְרָתְךָ:

קוֹלִי שִׁמְעָה כַּחֲסִדְךָ אֲדִנִּי כַּמִּשְׁפָּט חַיִּינִי:

קָרְבוּ רָדְפִי זְמָה מִתּוֹרָתְךָ רַחֲמוּ:

קָרוֹב אַתָּה אֲדִנִּי וְכָל מִצּוֹתֶיךָ אֶמֶת:

קִסֵּם יִדְעַתִּי מַעֲדוֹתֶיךָ כִּי לַעֲוֹלָם יִסְדֹּתֵם:

ר , אַה עֲנִי וְחַלְצִנִּי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:

רִיבָה רִיבִי וּגְאֻלִּנִּי לֹאִמְרָתְךָ חַיִּינִי:

רְחוּק מִרְשָׁעִים וְשׁוּעָה כִּי חֻסֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ:

רַחֲמֶיךָ רַבִּים אֲדִנִּי כַּמִּשְׁפָּטֶיךָ חַיִּינִי:

ת. קרב רגותי לפניך אדני כדברך הבינני: תבוא תחנוני לפניך כאמרתך הצילני: תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך: תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק: תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי: תאבתי לישועתך אדני ותורתך שעשעי: תחי נפשי ותהללך ומשפטך יעזרני: תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי:

וכן אותיות של המילה "נשמה" מתוך מזמור קי"ט:

"נר לרגלי דברך ואור לנתיבותי: נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך: נעניתי עד מאד אדני חניי כדברך: נדבות פי רצה נא אדני ומשפטיך למדני: נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי: נתנו רשעים פח לי ומפקדיך לא תעיתי: נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה: נטיתי לבי לששות חקיך לעולם עקב".

"שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי: שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב: שקר שנאתי ואסתעבה תורתך אהבתי: שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך: שלום רב לאהבי תורתך ואיו למו מכשול: שברתי לישועתך אדני ומצותיך עשיתי: שמרה נפשי עדתיך ואהבם מאד: שמרתי פקודיך ועדתיך כי כל דרכי נגדך".

"מה אהבתי תורתך כל היום היא שיתחי: מאיבי תחכמני מצותיך כי לעולם היא לי: מקל מלמדי השפילתי כי עדותיך שיקה לי: מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרת: מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך: ממשפטיך לא סרתי כי אתה הורתני: מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי: מפקדיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר".

"הורני אדני דרך חקיך ואצרנה עקב: הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב: הדריכני בנתיבי מצותיך כי בו חפצתי: הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע: העבר עיני מראות שאו בדרךך חניי: הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך: העבר חרפתי אשר יגדתי כי משפטיך טובים: הנה תאבתי לפקדיך בצדקתך חניי".

לאחר מכן אומרים קדיש (ובלבד שיש מנין): קדיש יתום / יהא שלמא

האבלים: יתגדל ויתקדש שמה רבא. הקהל: אמן.

האבלים: בעלמא די ברא כרעותה, וימליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה.

הקהל: אמן.

האבלים: בתייכון וביומיכון ובתיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן.

הקהל: אמן.

האבלים: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתוומס. ויתנשא. ויתחדר. ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא.

הקהל: אמן.

האבלים: לעלא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמיןו בעלמא ואמרו אמן.

הקהל: אמן.

האבלים: יהא שלמא רבא מן שמאי. חיים ושבע וישועה ונחמה ושינא ורפואה וגאלה וסליחה ובפרה וריוח והצלח. לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן.

הקהל: אמן.

האבלים: (פוסעים שלוש פסיעות לאחור) עושה שלום במרומין, הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל, ואמרו אמן.

הקהל: אמן.

לאחר מכן אומרים תפילת השכבה (טוב ומועיל יותר לנשמת המת לומר השכבה זו בקיצור:

"המרחם על כל בריותיו הוא יחוס ויחמול וירחם על נפש, רוח ונשמה של (כפ"ס). רוח אדני תניחנו (לאשה - תניחנה) בגן עדן".

לאדם גדול בחכמה וביראת שמים אומרים השכבה זו:

"והסחכמה מאין תמצא, ואי זה מקום בינה: אשרי אדם מצא חכמה, ואדם יפיק תבונה: מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, פעלת לחוסים בך, נגד בני אדם: מה יקר חסדך אלהים, ובני אדם בצל כנפיו יחסייו: וריון מדשו ביתך, ונחל עזיך תשקם: טוב שם משמן טוב, ויום המות מיום הולדו: סוף דבר הכל נשמע, את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם: יעלזו חסידים כבבד, וינגנו על משכבותם: מנוחה נכונה. בישיבה עליונה. במעלת קדושים וטהורים. כזוהר הרקיע מאירים ומוהירים. וחלוצ עצמים. וכפרת אשמים. והרחקת פשע. והקרבת ישע. וחמלה וחנינה. מלפני שוכן מעונה. וחולקא טבא. לחיי העולם הבא. שם תהא מנת ומחיצת וישיבת נפש השם הטוב המרוחם (פלוגי) רוח אדני תניחנו בגן עדן. דאתפטר מן עלמא הדין כרעות אלקא מאריה שמאי וארשא. מלך מלכי המלכים ברחמיו ירחם עליו. ויחוס ויחמול עליו. מלך מלכי המלכים ברחמיו יסתיריהו בצל כנפיו ובסתר אהלו לחיות בנועם אדני ולבקר בהיכלו. ולקץ תימיו יעמידהו. ומנחל עזניו ישקוהו. ויצורו בצורו החיים נשמתו. וישים כבוד מנוחתו. אדני הוא נחלתו. וילוח אליו השלום ועל משכבו יהיה שלום. כדכתיב: יבוא שלום ינחוו על משכבותם. הלך נכחו. הוא וכל בני ישראל השוכבים עמו בכלל הרחמים והסליחות. וכן יהי רצון ונאמר אמן".

השכבה לאשה:

אשת חיל מי ימצא, ורחק מפנינים מכרה: שקר החן והכל היפי, אשה יראת אדני היא תתהלל: תנו לה מפר ידיה, ויהללה בשערים מעשיה: רחמנא דרחמנותא די ליה היא ובמימריה אתבריאו עלמאי עלמא הדין ועלמא דאתי וגנו ביה צדקניות וחסדניות דעבדן רעותיה ובמימריה ובקריה ובתוקפיה יאמר למיעל קדמוהי דוכרן נפש האשה הכבדה והענוגה והנכבדת מרת (פלוגית) רוח אדני תניחנה בגן עדן. דאתפטרת מן עלמא הדין כרעות אלקא מריה שמאי וארשא. המלך ברחמיו יחוס ויחמול עליה.



וילוח אליה השלום ועל משכבה יהיה שלום. כדכתיב: יבוא שלום ינחוו על משכבותם. הלך נכחו. היא וכל בנות ישראל השוכבות עמה בכלל הרחמים והסליחות. וכן יהי רצון ונאמר אמן".

יש נוהגים להניח על הקבר אבן משום כבוד הנפטר.

ביציאה מבית הקברות נוהגים ליטול ידיים 3 פעמים על כל יד לסירוגין.

לפני שעוזבים את בית העלמין, יש נוהגים לומר כמה תפילות, שעיקרן מבטא את האמונה בתחיית המתים לעתיד לבוא. תפילות אלו מהוות מעין פרידה מן הנפטר, והבעת בטחון באמונה כי ישובו לראותו עם תחיית המתים. להלן שלוש תפילות פרידה. הראשונה היא תיאור חזון העצמות היבשות המתאר את תחיית המתים. מתואר בספר יחזקאל (לז, א-טו) וממנו לקוחים הפסוקים הבאים: "היתה עלי יד-אדני ויוציאני ברוח אדני ויניחני בתוך הבקעה, והיא מלאה עצמות: והעבירני עליהם סביב סביב, והנה רבות מאד על-פני הבקעה, והנה יבשות מאד: ויאמר אלי: בן-אדם, התחיינה העצמות האלה, ואמר: אדני אלהים, אתה ידעת: ויאמר אלי: הנבא על העצמות האלה, ואמרת אליהם: העצמות היבשות, שמעו דבר-אדני: כה אמר אדני אלהים לעצמות האלה: הנה אני מביא בכם רוח וחייתם: ונתתי עליכם גידים, והעלתי עליכם בשר, וקורמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחייתם, וידעתם כי-אני אדני: ונבאתי באשר צויתי, ויהי-קול כהנבאי והנה-רעש, ותקרוו עצמות, עצם אל-עצמו: וראיתי, והנה-עליהם גדים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה, ורוח אין בהם: ויאמר אלי: הנבא אל-הרוח, הנבא בן-אדם, ואמרת אל-הרוח: כה אמר אדני אלהים: מארבע רוחות באי הרוח, ופחי בהרוגים האלה, ויחיו: והנבאתי כאשר צוני, ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על-רגליהם, חיל גדול מאד מאד: ויאמר אלי: בן-אדם, העצמות האלה כל-בית ישראל המה, הנה אמרים: יבשו עצמותינו ואבדה תקוננו, נגורנו לנו: לכן הנבא ואמרת אליהם, כה-אמר אדני אלהים הנה אני פתח את-קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם, עמי, והבאתי אתכם אל-אדמת ישראל: וידעתם כי-אני אדני, בפתחי את קברותיכם ובהעלתי אתכם מקברותיכם עמי: ונתתי רוחי בכם וחייתם, והנחתי אתכם על אדמתכם, וידעתם כי אני אדנידברתי ועשיתי, נאם-אדני".

תפילה נוספת הנאמרת בשעת הפרדה מן הקבר היא תפילת "אב הרחמים": "אב הרחמים שוכן מרומים, ברחמיו העצומים הוא יפקד ברחמים החסידים והישרים והתמימים, קהלות הקדש שמסרו נפשם על קדשת השם, הנאהבים והנעיימים בחייהם, ובמותם לא נפרדו, מנשרים קלו, מאריות גברו, לשעות רצון קונם וחפץ צורם. יזכרם אלהינו לטובה עם שאר צדיקי עולם, וינקם נקמת דם עבדיו השפוני, ככתוב בתורת משה איש האֱלֹהִים: הרנינו גוים עמו, כי דם עבדיו יקום. ונקם ישיב לצריו, וכפר אדמתו עמו: ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר: ונקיתי דמם לא-נקיתי, ואדני שכן בציון: ובכתבי הקדש נאמר: למה יאמרו הגוים איה אלהיהם, ידעו בגוים לעינינו נקמת דם-עבדיך השפוני: ואומר: כי-דרש דמים אותם זכר, לא-שכח צעקת עננים: ואומר: דיו בגוים מלא גויות, מחץ ראש על-ארץ רבה: מנחל בדרך ישתה, על-כן ירים ראש".

בקשת פרידה

יש שאומרים לאחר "אב הרחמים" ומסיימים בבקשת הפרדה:

"שלום עליך, נשמות טהורות, נאצלות מיזי יוצר המאורות: הנני הולך לדרכי ונפשי את אדני-ברכי. ולאל חי תפילתי, ישמר בי רוחי ונשמתי. ישמע עתירת דורשיו. ויכה כבוד שלמיו. ובכן נוחו וישרים נוחו, עד יערה עליכם רוח ממרום ויאמר שוכן מרום אדון החיים: עמדו ישרים ושובו לחיים. ואז תקיצו ותנגנו ותקומו ותחיו. ואנחנו נכנס לחיים טובים ולשלום. עד אשר יקרב הלוס ציר נאמן, משיח אלהי יעקב, והשיב לב-אבות על בנים ולב-בנים על-אבותם, ואצדק יהלך לפנינו, ונהלל ונשבחם לאלהינו עשה גדלות עד-אין חקר ונפלאות עד-אין מספר. הוא האל הגדול והגבור, מתיה מתים במאמרו. ברוך הוא, מחיה המתים. בלע המות לנצח ומחה אדני אלהים דמעה מעל כל-פנים, וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ, כי אדני דבר".

